

timeat pōt ppe duplicē rōez otigē. Uno qz nō estimat ut malū. Alio qz nō estimat vt possibile vt vt difficile vitari. z fm hoc verecūdia deficit in aliq duplicē. Uno qz ea q sunt erubescibilia nō apphēdūt vt turpia. z hoc mō carēt verecūdia hoies ī pctis pfudati gbus sua pctā nō displicēt s; magis de eis gloriāf. Alio mō qz nō apphēdunt turpitudinem vt possibile sibi: vel qsi nō facile vitabile. z hoc mō senes z vtuosi verecūdia carēt: sē tñ sic dispositi vt si ī eis eēt aliqd turpe. d h verecūdiarēt: vñ pbs dic ī 4.º ethicoz q verecūdia ē ex suppositōe studiosi. Ad p̄mū g dō q defect⁹ verecūdie otigit ī pessimis z optimis viris ex diuersis cāis: vt dictuz est: inuenit aut in his q mediocriē se hnt fm q est ī eis aliquid de amore boni z tñ nō sunt totaliter imunes a malo. Ad scdm dō q ad virtuosoz ptinet nō solū vitare vitia: sed etiā ea q hnt spēm vitioz: fm illd. i. ad Thesal. 5.º. Ab oi specie mala abstinete vos. z pbs dicit ī 4.º ethicoz q vitāda sūt virtuosoz taz ea q sunt mala s; vitare: q; ea q sūt mala fm opinionē. Ad tertiu dō q ifamations z opprobria vtuosus vt dictū ē otēnit q; ea gbus ipse nō ē dign⁹. et iō de his nemo multū verecūdat: est tñ aliqs mot⁹ verecūdie proueniēs rōi: sicut et ceteraz passionū. Ad quartū dō q verecūdia nō ē ps t̄pantie qsi intrās essētā eius. s; quasi dispositiue se habēs ad ipsā. Vñ Amb.º. dic in liº de offi. q verecūdia iacit p̄ma t̄pantie iudamēta: inq̄tū. s. iūcutit horrozē turpitudinis.

Deinde de honestate. Et circa h̄ q̄ruē q̄tuor. p̄ quō honestū se bēat ad vtutem. 2º quō se bēat ad decorē. 3º quō se bēat ad vile z delectabile. 4º vtz honestas sit ps t̄pantie.

Ad primuz sic proce dit. Uidef q; honestū non sit idem virtuti. Dicit. n. Tullius i sua rethorica: honestū esse qd ppe se appetit: vtus aut nō appetit ppe seipsā s; ppe felicitatē: dic. n. pbs ī p̄ ethicoz q felicitas ē p̄mū vtutis z finis. g honestuz nō ē idē vtuti. S. Scds yfidoz hōestas dicit q; honoris status. s; multis alijs debetur honor q; vtuti: nā vtuti ppe debet laus

vt dī in p̄ ethicoz. g honestas nō est idē virtuti. P. Principale vtutis consistit in interiori electōe: vt pbs dic in 8.º ethicoz: honestas aut magis vt ad exteriorē cōueriatōem pertinet fm illud. i. ad Cor. i. 4.º. Dia honeste z fm ordinē fiāt in vobis. g honestas nō est idē vtuti. P. Honestas videt consistere ī exterioribus diuitijs: s; illud Ezech. xi.º. Bōa z mala vita z mors vtraq; a deo sūt. s; ī exteriorib⁹ diuitijs nō consistit virt⁹. g honestas nō est idē vtuti. S; ē illud qd Tullius dicit ī p̄mo de offi. z in 2º rethorice: diuidēs honestū in q̄tuor p̄ncipales vtutes: in quas etiā diuidit virt⁹. g honestū ē idem virtuti. P. dō q sicut yfidorus dic: honestas or̄ q; honoris status. vñ ex hoc videt aliqd dici honestū qd ē honore dignū: honor autē vt s̄ dictū est excellētie debet. excellētia at hois maxime consideratur fm vtutē que ē dispositio p̄fecti: vt dī in 7º p̄hicoz. z iō honestuz ppe loq̄ndo in idē refert cum vtute. Ad p̄mū g dō q sicut pbs dicit ī p̄ ethicoz rū eoz q prop̄ se appetitur qdā appetit̄ solū ppe se z nūq; ppter aliud: sic felicitas q ē vltim⁹ finis. qdā vō appetitur z ppe se inq̄ tū hnt ī seipsis aliquā rōez bonitatē etiā si nihil aliō boni p ea nob accidēt. z tñ si appetibilia ppe aliud iquātū. s. pducūt nos ī aliqd bonū p̄fecti. z h̄ mō vtutes sūt ppe se appetēde. Vñ Tullius dic in 2º rethorice q qdā ē qd sua vi nos allicit z sua dignitate trahit vt vt. vtas. scia. z h̄ sufficit ad rōez honesti. Ad secūdu dō q eoz q honorāf p̄tē virtutē: aliqd est virtute excellēti. s. dō z b̄ritū vo. z huiusmōi nō sūt ita nob p̄ experiētiaz nota sic vtutes fm q̄s q̄tidie opamur. z iō vt magl sibi vēdicat nomē honesti. Alia vō q s̄ infra vtutē honorāf. iquām coadiuuat ad opa virtutē: sicut nobilitas: potentia: z diuitie. vt. n. pbs dic in 4º ethicoz. huiusmōi honorāf a gbusdā. s; fm veritatē solus bonus ē honorādus: bon⁹ at ē aliqs fm virtutē. z iō vtuti qdē debet laus fm q ē appetibilis ppe aliud: honor aut put ē appetibilis ppe seipm: z fm h̄z rōem honesti. Ad tertiu dō q sic dictū est: honestū ipoztat debitu honoris: honor aut ē testatio qdā de excellētia alicui⁹ vt s̄ dictū est: testimoniuz at nō p̄fert nisi de reb⁹ not: interior aut electio nō inotescit hōi nisi p̄ exteriorē act⁹. et iō extior ouerfatio h̄z rōem honesti: fm q ē

dmfatiua intior| rectitudis. z pp b radicalr
honestas consistit i iciori electoe. significatiue at
i extiori cunctate. Ad qrtu do q qz fz vul
garē opinionē excellētia diuinitaz fac hoiem
dignū honore. inde ē q qz nomē honesta
tis ad exteriorē psperitatē trāssert.

Ad secunduz sic pro

cedit. Vt q honestū non sit idē qd decoz.

Ratio. n. honesti sumit ex appetitu: nā ho
nestū est qd per se appetit. sed decoz magl
respicit aspectū cui placet. g decoz nō ē idē
qd honestū. ¶ Decoz quādā claritatē re
grit q ptnet ad rōem glie: honestū at respic
honore. cū g honor z glia differat vt s dictū
ē: vt q etiā honestū differat a decozo. ¶ S.
honestū ē idē vtuti vt s dictū ē. s3 aliqs de
coz hiat vtuti. Vñ dī Ezech. 16°. Hīs fidu
ciam in pulchritudine tua fornicata es i no
mie tuo. g honestū nō est idē decozo. ¶ S3
ē qd ap's dic. i. ad Cor. 12°. Que ihonesta
sūt nra: abūdatiozē honestatē habent. hone
sta at nra nulli' egēt. vocat at ibi inhonesta
mēbra turpia. honesta aut mēbra pulchra.
g honestū z decoz idē esse videt. ¶ R. dō
q sic accipi pōt ex vbis dyo. 4°. ca. de diui.
no. ad rōez pulchri siue decozi occurrit z cla
ritas z debita pportio: dic. n. q dūs dī pul
cher: sicut vniuersoz consonantie z claritatis
ca: vñ pulchritudo corporis i b consistit q hō
habeat membra corporis bñ pportioata cū
qdā debiti coloris claritate. z sñr pulchritu
do spūalis in b consistit q cūersatio hois siue
actio eius sit bñ pportioata fm spūalē rō
nis claritatē: hoc aut ptnet ad rōem hōesti
qd dixim' idē esse virtuti q fm rōem mode
rat oēs res humanas. z iō honestū est idem
spūali decozi. Vñ Aug' dic in l°. 83. q. Dōne
statē voco itelligibilē pulchritudinē: quā spi
ritualē nos pprie dicim'. z postea subdit q
multa sūt pulchra visibilia q minus ppe ho
nesta appellātur. ¶ Ad p̄mū g dicēdū q ob
iectū mouēs appetitū ē bonū apphēsu: qd
at in ipsa apprehēsiōne apparet decoz acci
pi vt cōueniēs z bonū. z iō dic dyo 4°. ca.
de diui. no. q oibus ē pulchz z bonū amabi
le: vñ z ipm honestū fm q bēt spūalem dco
rē appetibile reddit. Vñ z Tullius dic in p
de offi. Formā ipsā z tanqz faciē honesti vi
des: q si oculis cernēt mirabiles amozes vt
ait Plato excitaret sapiētie. ¶ Ad secūduz

dicēdū q sicut s dictū est: gl'a est effect' ho
nozis. ex b. n. q aliqs honozat vel laudatur
reddit clarus in oculis alioz: z iō sicut idēz
est honorificū z gliosū: ita etiā idē est hone
stū z decoz. ¶ Ad tertiu dō q obiectio illa
pcedit de pulchritudie corporali: qzuis pos
sit dici q etiā ppe pulchritudinē spūales ali
quis spiritualr fornicat inqstū de ipa hone
state supbit: fm illud Ezech. 28°. Elenatū ē
cor tuū in decoze tuo: pdidisti sapiētiā i dco
re tuo.

Ad tertium sic proce

dit. Videt q honestū nō differat ab vtili z
delectabili. Dicit. n. honestū qd ppter se ap
petitur. sed delectatio propter se appetitur:
ridiculum. n. vt querere ppter quid aliquis
velit delectari: vt pbs dic in 7° ethicoz. g ho
nestū nō differt a delectabili. ¶ S. Diuitie
sub bono vtili cōtinēt: dic. n. Tull' i 2° retho
rice. Est aliqd nō ppe suā vim z nām: s3 ppe
fructū z vtilitatē appetēdū qd pecunia est.
s3 diuitie habēt rōem honestatis. dī. n. Eccl.
xi°. Pauptas z honestas. i. diuitie a deo sē.
z. is. ca. Pōdus sup. se tollit qui honestiozi
. i. ditiozi se cōicat. g honestū non differt ab
vtili. ¶ S. Tull' pbat i libro de offi. q nil
pōt esse vtile qd nō sit honestū. z b idē hī p
Amb. i li. d offi. g vtile nō differt ab hone
sto. ¶ S3 ē qd Aug' dic i li. 83. q. Dōne
stū dī qd ppe seipsū appetēdū est. vtile autē
qd ad aliqd aliud referēdū ē. ¶ R. dō q ho
nestū occurrit i idē subiectū cū vtiliz delecta
bili. a qbus tñ differt rōne: dī. n. aliqd hone
stū sic dictū ē inqstū bēt quēdā decozem ex
ordinatōe rōnis. b at qd ē fm rōem ordina
tū ē nāl'r cūueniēs hōi: vñ qd qz aut nāl'r de
lectat i suo cūueniēti. z iō honestū ē nāl'r hōi
delectabile. sicut de opatōe vtut' pbs pbat p
ethicoz. nō tñ oē delectabile ē honestū: qz
pōt etiā aliqd cūueniēs eē fz sēsū z nī fz rōez
s3 b delectabile ē ppe hois rōem que pficit
nām ipsi'. Ipsa etiā hī q fm se honesta est
referē ad aliud sicut ad finē. s. ad felicitatē.
z fm b idē subiecto ē honestū z vtile z dele
ctabile: s3 rōe differūt. nā hōestū dī fz q ali
qd hz quādā excellētiā dignā honore ppter
spūalē pulchritudinē: delectabile at inqstū
quietat appetitū: vtile autem inqstū referē
ad aliud. in plurib' tñ ē delectabile qz vtile
z honestū: qz oē vtile et honestū aequaliter

ē delectabile: s; nō cōuertit vt dī in 2° ethi.
¶ Ad p̄mū q̄ dō q̄ honestū dī qd̄ p̄pter se
appetit appetitu rōali qui tendit i id qd̄ ē cō
ueniēs rōni: delectabile at̄ p̄pter se appetit
appetitu sensitiuo. ¶ Ad secūdū dice dum
q̄ diuitie vocātur noīe honestatis s̄m opi
nionē multoz q̄ diuitias honozāt: v̄l in quā
tū ordināt organice ad act^o v̄tutū vt dictū ē

¶ Ad tertiuū dō q̄ itentio Tully'z Amb^o.
est dicere q̄ nihil pōt eē simplr z v̄e v̄tile qd̄
repugnat honestati: qz o3 q̄ repugnet v̄tuo
fini hoīs qd̄ ē bonuz s̄m rōem: q̄uis possit
forte eē v̄tile s̄m qd̄ respectu alicuius finis
pticularis: nō at̄ itē dūt dicē q̄ oē v̄tile in te
cōsideratū p̄tingat ad rōem honesti.

Ad quartū sic proce

dit. Videt q̄ honestas nō debeat poni ps
tpantie. Nō. n. ē possibile q̄ idē resp̄cū eius
dē sit ps z totū. sed tpantia est ps honesti vt
Tullius dicit in 2° rethorice. q̄ honestas nō
ē ps tpantie. ¶ 2° ethicoz dī q̄ vinū p̄coz
dia facit honesta. s; vsus vini p̄cipue sup̄flu
us de q̄ ibi loq̄ videt: magis p̄inet ad itpan
tiā q̄ ad tpantiā. q̄ honestas nō ē ps tpantie
¶ 3°. Honestū dī qd̄ est honoze dignū. sed
iusti z fortes maxie honozāt: vt dicit p̄bus
in p̄ ethicoz. q̄ honestas non p̄inet ad tpant
tiā. s; magis ad iustitiā v̄l fortitudinē. ¶ In z
Eleazar^o dixit vt dī 2° Machabeozum 6°.
Fortit p̄ ḡuissimis ac scissimis legib^o hōe
sta morte pfungar. ¶ 3° ē qd̄ Macrobi^o
honestate ponit p̄c tpantie. Amb^o. etiā in p̄
de offi. tpantie sp̄aliē honestatez attribuit.

¶ R^o dō q̄ sicut s̄ dictū ē: honestas ē qdā
sp̄ialis pulchritudo: pulchro autem oppo
nit turpe: opposita aut̄ maxime se iuicē māi
festāt. z iō ad tpantiā sp̄alr hōestas pertinē
videt: que id qd̄ ē hōi turpissimū z idecētis
simū repellit. s; brutales voluptates. v̄n z ipo
noīe tpantie maxime itelligit bonū rōis e^o
ē moderari z tpare concupiscētias prauas.
Sic q̄ honestas put sp̄ali quadā rōne tpant
tie attribuit ponit pars ei^o: nō qd̄ subiecti
ua vel sicut virtus adiūcta: sed ps inteḡlis
ip̄s^o sicut qdā eius cōditio. ¶ Ad p̄mū q̄ dō
q̄ tpantia ponit ps subiuua hōesti. put sumi
tur in sua cōitate. sic aut̄ nō pōit tpantie ps
¶ Ad scdm̄ dō q̄ vinū i ebrys facit p̄coz
dia honesta s̄m eoz reputatōem. qz videt
eis q̄ sint magni z honozandi. ¶ Ad tertiuū

dō q̄ iusticie z fortitudini debet maior ho
noz q̄ tpantie p̄p̄ maioris boni excellētiā
s; tpantie debet maior honoz p̄p̄ cobibitio
nē v̄tuoꝝ magis exprobrabiliū vt ex dicti p3
z sic honestas magis attribuit tpantie s; re
gulā apli. i. ad Cor. 12. q̄ inhonestā n̄ra ma
iozē habent honestatē. s; remouētē qd̄ iho
nestū est.

Unde fide

O

randū ē de p̄ib^o subiectiuif
tpantie. Et p̄ de bis q̄ sūt
circa delectatōes cibozum.

2° de bis que sūt circa dele
ctatōes venereoz. Circa p̄mū cōsiderādum
ē de abstinentiā que est circa cibos z potus.
z de sobrietate q̄ ē sp̄alr circa potū. ¶ Circa
abstinentiā aut̄ cōsiderāda sūt tria. p̄ de ipsa
abstinentiā. 2° de actu eius q̄ est ieiuniū 3°
de opposito v̄tuo qd̄ ē gula. Circa abstine
tiā aut̄ querūtur duo. p̄ v̄tū abstinentia sit
virtus. 2° v̄tū sit virt^o sp̄alis.

Ad primuz sic proce

dit. Videt q̄ abstinentiā n̄ sit virt^o. Dicit. n.
apls. i. ad Cor. 14. Nō est regnū dei i fimo
ne sed in v̄tute. in abstinentiā aut̄ nō cōsistit
regnū dei. Dicit. n. apls. i. ad Cor. 14. Nō est
regnū dei esca z pot^o: vbi dicit glo. nec i absti
nentia nō est virtus. ¶ 3°. Aug^o dicit. io. cō
fes. ad deū loquēs. Hoc me docuisti: vt quē
admodū medicamēta sic alimēta sup̄turus
accedā. s; medicamēta moderari nō p̄inet
ad v̄tutē s; ad artē medicine. q̄ pari rōe mo
derari alimēta qd̄ p̄inet ad abstinentiā n̄ est
act^o v̄tutē s; art^o. ¶ 3°. Dis v̄t^o i medio con
sistit vt h̄ i 2° ethicoz. abstinentiā at̄ nō v̄t^o in
medio cōsistē s; i defectu cū ex subtractione
noīe. q̄ abstinentiā non ē v̄tus. ¶ 3°. Nulla
virt^o excludit aliā. s; abstinentiā excludit pa
tiētā: dicit. n. Grego^o i pastorali q̄ abstinentiū
mētes plerūq; inpatiētia excutit a sinu tran
q̄llitat. ibidē etiā dicit q̄ cogitatōes abstine
tiū nōnūq; sup̄bie culpa transfigit. z ita ex
cludit humilitatē. q̄ abstinentiā non est virt^o
¶ Sed 3° ē qd̄ dī 2. Petri p̄. Ministrare in
fide v̄ra virtutē: in v̄tute aut̄ sciam: in scia at̄
abstinentiā. vbi abstinentiā alys virtutibus cō
numerat. q̄ abstinentiā ē v̄tus. ¶ R^o dō q̄
abstinentiā ex suo noīe ipoztat subtractōem